

PARAULA I VIDA

«Digues Sí al somni de Déu». Pregària per les vocacions

Celebrem en aquest diumenge pasqual del Bon Pastor la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de Vocacions Natives,enguany amb un lema inspirat en la darrera Jornada Mundial de la Joventut: «**Digues Sí al somni de Déu**». Per dir sí, cal escoltar la crida, per això, el Papa Francesc es dirigeix als joves per dir-los: «No sigueu sords a la crida del Senyor. Si Ell us crida per aquest camí, no recolliu els remos a la barca; confieu en Ell. No us deixeu encomanar la por, que ens paralitza davant els cims més alts que el Senyor ens proposa. Recordeu sempre que, als qui deixen les xarxes i la barca per seguir el Senyor, Ell els promet l'alegria d'una vida nova, que omple el cor i anima el camí». Des del Baptisme i la Confirmació, tots estem cridats a respondre cada dia amb nova disponibilitat a tot el que el Senyor ens va demanant. I Ell sempre dona el coratge i les forces per dur-ho a terme.

En aquest lema «**Digues Sí al somni de Déu**» ressonen les paraules que el mateix Sant Pare va dirigir als joves de tot el món reunits a Panamà: «Dir sí al Senyor és animar-se a abraçar la

vida com ve, amb tota la seva fragilitat i petitesa. I és que la crida del Senyor, no és una intromissió de Déu en la nostra llibertat; no és un pes que se'ns carrega a sobre; és la iniciativa amorosa amb què Déu ve al nostreencontre i ens convida a entrar en un gran projecte, del qual vol que participem, mostrant-nos a l'horitzó un mar més ampli i una pesca sobreabundant». I insistia: «Déu té un somni amb cada un de nosaltres, amb els seus fills, amb els qui l'estimen i el segueixen». I a Panamà va convidar els joves, però també a tots, encara que siguem majors, a obrir els cors i escoltar el que Ell ens està volent fer entendre: «Que Panamà avui sigui no només un Canal que uneix mars, sinó també un canal on el somni de Déu segueixi trobant vies per créixer, multiplicar-se i irradiar per tots els racons de la terra».

Jesús, el Bon Pastor, ha donat la vida per les ovelles. Dir «sí» al somni de Déu és seguir-lo i implica oferir-li tota la vida, i oferir-la del tot, per sempre. Diguem-li amb Sant Ignasi: «*Preneu Senyor i rebeu tota la meua llibertat... tot és vostre!*». Dir «sí» al somni de Déu és acceptar amb alegria i llibertat la possibilitat que Déu se ser-

veixi de nosaltres per a alguna obra bona, per edificar l'Església i construir el seu Regne. Els camins són oberts... plantegem-nos-ho, ajudem els infants, adolescents i joves a pensar-hi seriosament. Podem contribuir, amb Déu, a portar la seva salvació al nostre món. Haurem d'estar disposats a assumir riscos per amor. Aquesta és la vocació i aquesta és la resposta de la persona a Déu: dir «sí» al seu somni, al seu projecte d'amor per a nosaltres i per al món. Una vocació que concretem en el sacerdoti, en diferents formes de vida consagrada—religiosos, instituts seculars, verges consagrades, noves formes de vida consagrada i vida contemplativa— i en el lliurament missioner.

Per això hem de demanar a l'Esperit Sant la seva assistència perquè molts escoltin la crida, deixin enrere els temors i converteixin la seva fe en servei; que cerquin la ruta, i es posin en camí. I demanem també a la Verge Maria, Mare nostra, que ens ajudi a trobar en el camí les persones adequades, disposades a orientar i acompanyar la resposta, i que somiïn també amb nosaltres.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Aplec a l'ermita de Sió de la Mare de Déu dels Socors d'Agramunt

Dilluns de Pasqua, dia 22 d'abril, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir l'Aplec de la Mare de Déu dels Socors a l'ermita de Sió a la ciutat d'Agramunt. Va concelebrar el Rector, Mn. Josep Uriel Álvarez, amb una gran quantitat de fidels que omplien l'ermita. L'Arquebisbe felicità la Pasqua a tots els assistents i demanà una pregària fervorosa per les víctimes del tràgic atemptat terrorista a Sri Lanka contra esglésies cristianes que va augmentant el seu nombre de morts i de ferits. Animà a viure amb alegria i consol la nostra vida cristiana, ja que «hem vist el Crist Ressuscitat» i som els seus testimonis en el temps actual. En acabar, coca, xocolata i vi dolç animaren la trobada i la festa de l'Aplec.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'admiració, el motor del saber (II)

L'admiració és la font de tota recerca. El qui s'admira, es pregunta per què els éssers són com són i aquesta interrogació el condueix a esbrinar les causes i les raons ocultes, els fils que mouen el teatre del món. Admirar-se és reconèixer la ignorància, però, a la vegada, obrir-se al camp del saber.

M'admiro que les coses siguin com són, però encara m'admira més que siguin, podent no ser.

De fet, podria no haver-hi res. Res de res. Ningú. Ni el món, ni l'ull que el mira. M'admira que hi hagi el món, però també que hi sigui jo i que hi sigui l'arbre, el mar i el sol. M'admira que hi hagi un ésser que s'admira d'allò que contempla i que vulgui desxifrar el sentit de cada cosa.

L'admiració és l'emoció que fa obrir els ulls de bat a bat; eixampla el món interior i l'enllaça amb el món exterior. Conté la força de la meravella, pe-

rò també el cuc de l'estranyesa. Expressa petitesse i, a la vegada, innocència. Els nens s'admiren, però també els savis, els artistes i els poetes. El qui no s'admira de res, no pot, ni tan sols, preguntar. Sense pregunta no hi ha resposta i sense resposta no hi ha saber. L'admiració és motor del coneixement. Tot comença amb l'admiració.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

«Di Sí al sueño de Dios». Oración por las vocaciones

Celebramos en este domingo pascual del Buen Pastor la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones y la Jornada de Vocaciones Nativas, este año con un lema inspirado en la última Jornada Mundial de la Juventud: «**Di Sí al sueño de Dios**». Para decir sí, hay que escuchar la llamada, por ello, el Papa Francisco se dirige a los jóvenes para decirles: «No seáis sordos a la llamada del Señor. Si Él os llama por este camino, no recojáis los remos en la barca; confiad en Él. No os dejéis contagiar el miedo, que nos paraliza ante las cumbres más altas que el Señor nos propone. Recordad siempre que, a quienes dejan las redes y la barca para seguir al Señor, Él les promete la alegría de una vida nueva, que llena el corazón y anima el camino». Desde el Bautismo y la Confirmación, todos estamos llamados a responder cada día con nueva disponibilidad a todo lo que el Señor nos va pidiendo. Y Él siempre da la valentía y las fuerzas para llevarlo a cabo.

En este lema «**Di Sí al sueño de Dios**» resuenan las palabras que el mismo Santo Padre dirigió a los jóvenes de todo el mundo reunidos en Panamá: «Decir sí al Señor es animarse a abrazar la vida como viene, con toda su fragilidad y pequeñez. Y es que la llamada del Señor, no es una intromisión de Dios en nuestra libertad; no es un peso que se nos carga encima; es la iniciativa amorosa con que Dios viene a nuestro encuentro y nos invita a entrar en un gran proyecto, del que quiere que participemos, mostrándonos en el horizonte un mar más amplio y una pesca sobreabundante». E insistía: «Dios tiene un sueño con cada uno de nosotros, con sus hijos, con los que le aman y le siguen». Y en Panamá invitó a los jóvenes, pero también a todos, aunque seamos mayores, a abrir los corazones y escuchar lo que Él nos está queriendo hacer entender: «Que Panamá hoy sea no sólo un Canal que une mares, sino también un canal donde el sueño de Dios siga encontrando vías para crecer, multiplicarse e irradiar a todos los rincones de la tierra».

Jesús, el Buen Pastor, ha dado su vida por las ovejas. Decir «sí» al sueño de Dios es seguirlo e implica ofrecerle toda la vida, y ofrecerla del todo, para siempre. Digámosle con San Ignacio: «*Tomad Señor y recibid toda mi libertad... ¡todo es vuestro!*». Decir «sí» al sueño de Dios es aceptar con alegría y libertad la posibilidad de que Dios se sirva de nosotros para alguna obra buena, para edificar la Iglesia y construir su Reino. Los caminos están abiertos... planteémonoslo, ayudemos a los niños, adolescentes y jóvenes a pensar en ello seriamente. Podemos contribuir, con Dios, a llevar su salvación a nuestro mundo. Tendremos que estar dispuestos a asumir riesgos por amor. Esta es la vocación y esta es la respuesta de la persona a Dios: decir «sí» a su sueño, a su proyecto de amor para nosotros y para el mundo. Una vocación que concretamos en el sacerdocio, en diferentes formas de vida consagrada —religiosos, institutos seculares, vírgenes consagradas, nuevas formas de vida consagrada y vida contemplativa— y en la entrega misionera.

Por eso debemos pedir al Espíritu Santo su asistencia para que muchos escuchen la llamada, dejen atrás los temores y conviertan su fe en servicio; que busquen la ruta, y se pongan en camino. Y pidamos también a la Virgen María, nuestra Madre, que nos ayude a encontrar en el camino las personas adecuadas, dispuestas a orientar y acompañar la respuesta, y que sueñen también con nosotros.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

L'assignatura de religió a les aules, educació integral per als alumnes

L'assignatura de religió és, segons el marc normatiu vigent, optativa per als alumnes i d'obligada oferta per part dels centres. El període d'inscripcions a l'assignatura es va cloure el 9 d'abril, i en els propers dies es donaran les llistes definitives d'inscrits. Les famílies que han optat per escollir religió com a opció de formació per als seus fills, estan també optant per una matèria que completa l'educació integral dels alumnes i que afavoreix la comprensió de la seva pròpia història i del seu propi món.

L'ensenyament de la religió enriqueix l'alumne que la rep des de tres vessants importants per a la persona humana: li ofereix motius per viure (per què i per a què); li ofereix valors morals als quals adherir-se; i li indica camins per orientar el seu comportament. Des d'aquest punt de vista constitueix una aportació específica al desenvolupament de les capacitats espirituals, religioses i morals i, per tant, també és una aportació a la formació de virtuts i discerniment entre el bé i el mal. La classe de religió vol reforçar el que l'infant rep a través de la família i la parròquia.

Avui, els infants coneixen els elements bàsics de l'educació en la fe, analitzen els elements de la cultura contemporània i penetren en el coneixement de la persona, obra i missatge de Jesucrist; alhora que reben una formació en valors i obtenen respostes a qüestions fonamentals inherents a l'ésser humà.

A la llarga, la incorporació a la comunitat cristiana el fa més solidari amb els problemes dels altres i amb els grans problemes de la humanitat, tot descobrint el valor de la pregària en les seves vides.

A Catalunya, el 41% dels alumnes dels centres públics i concertats van cursar la matèria el

curs passat. A Espanya, les xifres de la Conferència Episcopal mostren un increment dels alumnes que opten per la religió en els darrers deu anys.

A la nostra diòcesi d'Urgell, un total de 10.550 alumnes es van matricular a l'assignatura de religió en el curs 2018-2019, un 53,26% del total d'alumnes.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «De vegades podem pensar que estem sols davant les dificultats. Però el Senyor camina al nostre costat, encara que no intervingui de seguida, i si seguim endavant obrirà un nou camí» (2 de març).

@Pontifex: «Escoltem el crit de la terra, ferida de mil maneres per l'avidesa humana. Permetem-li seguir sent una casa acollidora on ningú se senti exclòs» (3 de març).

@Pontifex: «La pregària dona solidesa i vitalitat a tot el que fem» (5 de març).

@Pontifex: «Com ho fem per a no jutjar, no condemnar i perdonar? «Doneu i us serà donat»: sigueu generosos en el donar. No només l'almoïna material, sinó també la caritat espiritual: perdre temps amb qui ho necessita, visitar un malalt, somriure» (18 de març).

La parròquia d'Oliana viu la Setmana Santa commemorant 25 anys de la Passió Viva i 140 anys de la creació dels Armats per acompanyar el Crist

La parròquia d'Oliana celebra enguany dues efemèrides relacionades amb la Setmana Santa: els Armats d'Oliana celebren el 140 aniversari de la seva fundació i la Passió Viva, 25 anys.

Aquestes són dues activitats que uneixen les famílies de la població. Els veïns s'organitzen al llarg dels mesos anteriors i preparen les activitats relacionades amb les celebracions de la Setmana Santa: organitzen amb el Rector els tradicionals recorreguts dels Via Crucis i de la Processó del Silenci, es repinten els decorats i es repassen els vestuaris de la Passió Viva, els Armats preparen els seus moviments, i la banda de cornetes assaja els tocs.

Els Armats apareixen documentats, per primera vegada, l'11 d'abril de 1879, en un Divendres Sant, amb la col·lecta del passa-carrers per la vila d'Oliana amb una quantia de 6 duros, 15 rals i 16 cèntims. Així s'hi reflecteix en el llibre comptable de la *Confraria de Sant Josep*, el llibre de referència. La confraria fou fundada per Josep Berenguer, el Rector d'Oliana, aquell mateix any 1879, el 19 de març, dia del seu patrocini. L'any 2008

Els Armats acompanyant el Via Crucis

Escena de la crucifixió en la Passió Viva

els veïns li van voler donar un nou impuls i, com a continuïtat d'aquella primigènia confraria, es creà

l'Associació Cultural Armats d'Oliana. Dins de les activitats de la confraria en la Setmana Santa, destaquen les que porten a terme el Divendres Sant: els Armats acompanyen a primera hora el Via Crucis en el seu recorregut pel casc antic fins a l'església parroquial i, posteriorment, duen a terme una desfilada pels carrers de la vila i a la nit participen en la Processó del Silenci.

D'altra banda, la Passió Viva fa 25 anys que es va començar a organitzar. El Crist fa un recorregut, seguit per veïns del poble i de la comarca en processó, en silenci. En aquest itinerari es poden veure les escenes de la Passió més rellevants recreades pels voluntaris de totes les edats, en alguns quadres molt el·laborats, com l'entrada a Jerusalem, i que requereixen molts actors amateurs. Està situat als carrers del casc antic de la població, i el seu traç arriba a la Plaça del Lledoner, el punt final, on es representen de manera molt impactant les escenes finals de la crucifixió de Crist i la Dolorosa. Hi participen més de 200 persones de manera voluntària i, en acabar, es convida a una xocolatada popular als participants.

Setmana Santa a la Diòcesi d'Urgell

Dijous Sant a la Catedral

Acció litúrgica de la Passió a la Catedral

Via Crucis a Ponts

Via Crucis a Oliana

Vetlla Pasqual a la Vall Fosca

Caramelles a la Catedral

Via Crucis a Albesa

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / SI 41 / Jo 10,1-10]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Cong. del Sagrat Cor de Bètharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg. fund. Salesianes (FMA 1872); sant Andreu Huberto Fournet, prev.

14. ■ Dimarts [Fets 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jo 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Fets 1,15-26); santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / SI 66 / Jo 12,44-50]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia; sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de l'Estonnac, religiosa viuda, fundadora de la Companyia de Maria, de Bordeus (ODN 1607); sant Eufraasi, bisbe i mr.

16. □ Dijous [Fets 13,13-25 / SI 88 / Jo 13,16-20]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe;

sant Joan Baptista de La Salle, prev. fundador de l'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orione, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubbio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.

17. □ Divendres [Fets 13,26-33 / SI 2 / Jo 14,1-6]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / SI 97 / Jo 14,7-14]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. ca-

putxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, rel. mercader, de Reus.

19. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,20b-26 / SI 144 / Ap 21,1-5a / Jo 13,31-33a.34-35]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Òsimo i beat Agustí de Tarano, prevs.; sant Crispí de Viterbo, rel.

Diumenge IV de Pasqua (C)

COMENTARI

Crist Ressuscitat és la vida plena

Creure en el Ressuscitat és creure en la vida, en una vida plena i en una vida que s'ofereix a tothom, que no és patrimoni de ningú. A la primera lectura veiem com Pau i Bernabé davant el rebuig dels jueus diuen: *Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra.* La predicació de Pau i Bernabé suposa la vida eterna, la salvació i és per a tots els homes i dones de la terra, no queda limitada al poble jueu.

A l'evangeli el mateix Jesús diu ben clarament *Les meves ovelles reconeixen la meva veu. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans.* La vida que dona Jesús és la vida per sempre, eterna. Però hi ha una condició: escoltar la seva veu. *Les meves ovelles reconeixen la meva veu. També jo les reconec i elles em segueixen.* Cosa no sempre fàcil i suposa sovint passar pel dolor i el sofriment.

Així ho recorda l'Apocalipsi: *Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell.* També Pau i Bernabé foren expulsats d'Antioquia de Pisídia. Però la recompensa és clara: *El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.* Certament aquesta immensa multitud ha passat per la persecució seguint l'exemple del Crist. Creure en Crist Ressuscitat, seguir-lo fins a la mort és dur, no és gens fàcil però porta a la vida sense fi, a una vida plena de felicitat on ja no hi ha ni dolor, ni llàgrimes ni sofriment. És la Vida en majúscula, la vida perfecta i eterna.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 13,14.43-52)

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra.» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (99)

R. *Som el seu poble i el ramat que ell pastura.*
O bé: *Al-leluia.*

Aclameu el Senyor arreu de la terra, / doneu culte al Senyor amb cants de festa, / entreu davant d'ell amb crits d'alegria. R.

Reconeixeu que el Senyor és Déu, / que és el nostre creador i que som seus, / som el seu poble i el ramat que ell pastura. R.

Que n'és de bo el Senyor! / Perdura eternament el seu amor, / és fidel per segles i segles. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 7,9.14b-17)

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,27-30)

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meva veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 13,14.43-52)

En aquellos días, Pablo y Bernabé continuaron desde Perga y llegaron a Antioquia de Pisidia. El sábado entraron en la sinagoga y tomaron asiento. Muchos judíos y prosélitos adoradores de Dios siguieron a Pablo y Bernabé, que hablaban con ellos exhortándolos a perseverar fieles a la gracia de Dios. El sábado siguiente, casi toda la ciudad acudió a oír la palabra del Señor. Al ver el gentío, los judíos se llenaron de envidia y respondían con blasfemias a las palabras de Pablo. Entonces Pablo y Bernabé dijeron con toda valentía: «Teníamos que anunciaros primero a vosotros la palabra de Dios; pero como la rechazáis y no os consideráis dignos de la vida eterna, sabed que nos dedicamos a los gentiles. Así nos lo ha mandado el Señor: “Yo te he puesto como luz de los gentiles, para que lleves la salvación hasta el confín de la tierra”».

Quando los gentiles oyeron esto, se alegraron y alababan la palabra del Señor; y creyeron los que estaban destinados a la vida eterna. La palabra del Señor se iba difundiendo por toda la región. Pero los judíos incitaron a las señoras distinguidas, adoradoras de Dios, y a los principales de la ciudad, provocaron una persecución contra Pablo y Bernabé y los expulsaron de su territorio. Estos sacudieron el polvo de los pies contra ellos y se fueron a Iconio. Los discípulos, por su parte, quedaban llenos de alegría y de Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (99)

R. *Nosotros somos su pueblo y ovejas de su rebaño.*
O bien: *Aleluya.*

Aclama al Señor, tierra entera, / servid al Señor con alegría, / entrad en su presencia con vítores. R.

Sabed que el Señor es Dios: / que él nos hizo y somos suyos, / su pueblo y ovejas de su rebaño. R.

El Señor es bueno, / su misericordia es eterna, / su fidelidad por todas las edades. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 7,9.14b-17)

Yo, Juan, vi una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de todas las naciones, razas, pueblos y lenguas, de pie delante del trono y delante del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos.

Y uno de los ancianos me dijo: «Estos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero. Por eso están ante el trono de Dios, dándole culto día y noche en su templo. El que se sienta en el trono acampará entre ellos. Ya no pasarán hambre ni sed, no les hará daño el sol ni el bochorno. Porque el Cordero que está delante del trono los apacentará y los conducirá hacia fuentes de aguas vivas. Y Dios enjugará toda lágrima de sus ojos.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,27-30)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Mis ovejas escuchan mi voz, y yo las conozco, y ellas me siguen, y yo les doy la vida eterna; no perecerán para siempre, y nadie las arrebatará de mi mano. Lo que mi Padre me ha dado es más que todas las cosas, y nadie puede arrebatar nada de la mano de mi Padre. Yo y el Padre somos uno.»